

47422456-4	15/04/2015	ידיעות אחרונות - כותרת	עמוד 4	1	12.08x18.24
בית ג'ני ברויאר בית אבות בתל אבי - 13730					

יום הזיכרון לשואה ולגבורה

חברות מיוחדות

בבית האבות נרקמה ידידות בין דבורה, ניצולת שואה בת 84, לבין יאנה, מתנדבת בת 19 שסבה היה חייל גרמני

גיל קורוטקי

דוברת הגרמנית נרקמה כאשר יאנה החליטה להתנדב שנה בישראל. מלכתחילה היה ברור לה שתתנדב עם ניצולי שואה, וכך הגיעה לבית ג'ני ברויאר בתל-אביב – שם גרה דבורה. "כל גרמני קשור איכשהו לשואה", אומרת יאנה. "אנחנו חייבים להתמודד עם ההיסטוריה. ריה. הרגשתי שאני חייבת לעשות משהו, ושלא מספיק לקרוא ספר שמסביר מה קרה. זו הדרך היחידה להמשיך את הזיכרון".

לא כולם קיבלו את יאנה באופן שבו קיבלה אותה דבורה. "כשבאתי לפה, חשתי שאנשים רבים סולדים מהצליל של השפה הגרמנית, אבל דבורה מיד אימצה אותי". דבורה מאשרת: "מישהי פה אמרה לי לפני כמה זמן: 'מי יודע מה סבא שלה עשה בזמן המלחמה', ואני עניתי לה שאסור לחשוב ככה. מה זה בכלל משנה? אני מתייחסת רק לאישיות שלה, למי היא כאדם. אין ולא תהיה שום כפי' רה למה שעשו לנו, אבל אני לא יכולה בשום פנים ואופן לייחס את זה ליאנה".

הבוקר של 19 במארכ 1944 לעולם לא ייצא לי מהראש", מוחה דמעה דבורה וינקלה, ניצולת שואה, בת 84, ילידת בודפ-שט. "הייתי בדרכי לבית-הספר וראיתי שיירה של טנקים גרמניים חוצה את העיר. הם הוציאו את כל התלמידים היהודים בצעקות 'ראו!'. זו המילה הראשונה ששמעתי אי-פעם בגרמנית. הייתי בת 13, וזה הרגע שבו נגמרה לי הילדות, והתחיל קרב החישרדות". בזמן שוינקלר מספרת על התלאות שעב-

רה עם משפחתה כדי להימנע ממשלוחי הר-כבות לאשוויץ, יאנה סמלה – מתנדבת בת 19 מהעיר האנובר שב-גרמניה, שהפכה לחבר-תה הקרובה – מקשיבה מהצר לסיפור בשתיקה. לא קל לה – דור שלישי לגרמנים ששירתו בצבא הנאצי – לשמוע את הרברים.

החברות הלגמרי לא מובנת מאליה בין ני-צולת השואה למתנדבת

יאנה ודבורה | צילום: אביגיל עוזי